

Dum Dum

Magnus Uggla

Du är en artonårig pudding, en prinsesslik stjärnmodell,
som älskar pudra, måla, spegla sig från morgon och till kväll,
som sover fjorton timmars sömn upp på en avokadosäng,
det plus sallader och keso är le must för mannekäng.
I en svart liten bil du stressar runt,
från en go and see på Året Runt,
ner till Nautilus gym en ansiktskur,
en fika på Mikas agentur.

Du är en snygg blondin,
varje man faller för ditt flin,
trots att du har blivit en trögtänkt tös,
för att hjärnan varit arbetslös.
Du är en korkad nöt,
bara bra på att vara söt,
Ty när du öppnar munnen blir du lätt en gäll,
dum modell.

Du bokas modemässan applicerad på en bil,
visar damnylon för Ellos och din hy för Clerasil,
men när en padda stjälar ditt knäck du ilsket byter kontinent,
men strax ljugande tillbaks med närts och amerikansk accent.
Jobbena gick på räls,
stjärnorna drogs till din päls,
lille Agassi va som min bror,
och Noahs va faktiskt jävligt stor.

Du är en snygg blondin,
du så fruktansvärt jävla fin
fast du saknar charm är humorlös,
spelar viktig och seriös.
Du är en prydnadssak,
trots du har små bröst och liten bak,
så hellre tar jag högernäven varje kväll,
än en dum modell.

Vid tjugofem blir du pensionär,
och letar efter en miljonär,
ty annars blir det nylonkostym,
stå upp på NK och sälja parfym.

Du är en snygg blondin,
du är så ljuvlig och feminin,
när du kryper upp och söker tröst,
med din gulliga babyröst.
Du är så ung och skön,
du är Guds svar på mannens bön,
fast när du blivit gammal, hårlös, ful och krum,
är du bar dum.

Dum, dum, dum, dum, dum, dum, dum, dum, dum, dum.
Du så ung och skön,
du är, du är guds svar på mannens bön.